

عنوان مقاله:

پیش‌بینی استرس ادراک شده پرستاران بر اساس تمایزیافتنگی خود با تبیین فرایند به وسیله عدم تحمل بالاتکلیفی و انعطاف پذیری روانشناختی

محل انتشار:

ماهname پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 7، شماره 72 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده‌گان:

سیده زهره حاتمی نژاد - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد واحد نیشابور

مهندی اکبرزاده - استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین نقش میانجی عدم تحمل بالاتکلیفی و انعطاف پذیری روانشناختی در رابطه تمایزیافتنگی خود و استرس ادراک شده پرستاران بود. بدین منظور در قالب یک پژوهش توصیفی از نوع همبستگی، ۳۹۳ نفر از پرستاران شهر مشهد در سال ۱۴۰۲ انتخاب شدند و پرسشنامه استرس ادراک شده کوهن (۱۹۸۳)، پرسشنامه عدم تحمل بالاتکلیفی فریستون و همکاران (۱۹۹۴)، پرسشنامه انعطاف پذیری هیز و همکاران (۲۰۰۴) و پرسشنامه تمایزیافتنگی خود دریک (۲۰۱۱) را تکمیل کردند. داده‌ها از طریق آزمون همبستگی، تحلیل رگرسیون و معادلات ساختاری تحلیل شد. نتایج نشان داد که تمایزیافتنگی خود با استرس ادراک شده رابطه منفی دارد. تمایزیافتنگی خود با عدم تحمل بالاتکلیفی رابطه منفی دارد. تمایزیافتنگی خود با انعطاف پذیری روانشناختی رابطه مثبت دارد. عدم تحمل بالاتکلیفی با استرس ادراک شده رابطه مثبت دارد. انعطاف پذیری روانشناختی با استرس ادراک شده رابطه مثبت دارد. عدم تحمل بالاتکلیفی در رابطه بین تمایزیافتنگی خود و استرس ادراک شده نقش میانجی دارد. انعطاف پذیری روانشناختی در رابطه بین تمایزیافتنگی خود و استرس ادراک شده توان تبیین گرفت که جهت کاهش استرس ادراک شده پرستاران، می‌توان بر کاهش عدم تحمل بالاتکلیفی و افزایش تمایزیافتنگی خود و انعطاف پذیری روانشناختی کار کرد.

کلمات کلیدی:

تمایزیافتنگی خود، عدم تحمل بالاتکلیفی، انعطاف پذیری روانشناختی، استرس ادراک شده

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077354>

